

Súd: Okresný súd Považská Bystrica
Spisová značka: 14Cb/14/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3719200219
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 07. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Libor Kysucký
ECLI: ECLI:SK:OSPB:2019:3719200219.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Považská Bystrica sudca Mgr. Libor Kysucký v spore žalobcu SG Equipment Finance Czech Republic s.r.o. so sídlom námestí Junkových 2772/1, Stodůlky, 155 00 Praha 5, IČO 610 61 344, zastúpeného Mgr. Michalom Chuchútom, LL.M., advokátom so sídlom námestí Junkových 2772/1, Stodůlky, 155 00 Praha 5 proti žalovaným 1/ SIXING spol. s r.o. so sídlom Námestie A. Hlinku 25/30, 017 01 Považská Bystrica, IČO 00 652 539, zastúpený JUDr. Róbertom Faturom, advokátom so sídlom Centrum 18/23, 017 01 Považská Bystrica, 2/ G.. Q. O., nar. XX.X.XXXX, bytom XXX XX T. D. XX, 3/ G.. P. X., nar. XX.XX.XXXX, bytom X. XXX, XXX XX F. W., zastúpený JUDr. Róbertom Faturom, advokátom so sídlom Centrum 18/23, 017 01 Považská Bystrica, 4/ G.. P. Y., nar. XX.X.XXXX, bytom F.A. XXX, XXX XX F. W., zastúpený spoločnosťou Advokátska kancelária JUDr. ROJKO s.r.o. so sídlom Železničná 90/12, 017 01 Považská Bystrica, IČO 47 251 794 o zaplatenie 5 209,96 € s prísl. takto

rozhodol:

Súd žalobu voči žalovanému 1/ **z a m i e t a** .

Žalovaný 1/ **m á n á r o k** na náhradu trov konania voči žalobcovi, ktorý je povinný nahradiť žalovanému 1/ trovy konania v rozsahu 100% do troch dní od právoplatnosti uznesenia o výške náhrady trov konania, o ktorej bude rozhodnuté súdom prvej inštancie samostatným uznesením, ktoré po právoplatnosti tohto rozsudku vydá súdny úradník.

Súd žalobu voči žalovanému 2/ **z a m i e t a** .

Žalovaný 2/ **m á n á r o k** na náhradu trov konania voči žalobcovi, ktorý je povinný nahradiť žalovanému 2/ trovy konania v rozsahu 100% do troch dní od právoplatnosti uznesenia o výške náhrady trov konania, o ktorej bude rozhodnuté súdom prvej inštancie samostatným uznesením, ktoré po právoplatnosti tohto rozsudku vydá súdny úradník.

Súd žalobu voči žalovanému 3/ **z a m i e t a** .

Žalovaný 3/ **m á n á r o k** na náhradu trov konania voči žalobcovi, ktorý je povinný nahradiť žalovanému 3/ trovy konania v rozsahu 100% do troch dní od právoplatnosti uznesenia o výške náhrady trov konania, o ktorej bude rozhodnuté súdom prvej inštancie samostatným uznesením, ktoré po právoplatnosti tohto rozsudku vydá súdny úradník.

Súd žalobu voči žalovanému 4/ **z a m i e t a** .

Žalovaný 4/ **m á n á r o k** na náhradu trov konania voči žalobcovi, ktorý je povinný nahradiť žalovanému 4/ trovy konania v rozsahu 100% do troch dní od právoplatnosti uznesenia o výške náhrady trov konania, o ktorej bude rozhodnuté súdom prvej inštancie samostatným uznesením, ktoré po právoplatnosti tohto rozsudku vydá súdny úradník.

o d ō v o d n e n i e :

1. Žalobca sa podanou žalobou domáhal, aby súd zaviazal žalovaných 1/, 2/, 3/ a 4/ spoločne a nerozdielne (č.l. 410) zaplatiť žalobcovi 150 980,52 €, úroky z omeškania 0,05% denne zo sumy 148 864,94 € od 23.7.2013 do zaplataenia a trovy konania. Zo žaloby vyplýva, že žalovaných 150 980,52 € je súčtom rôznych súm, o ktorých žalobca tvrdí, že má na ne nárok titulom „Zmluvy o finančnom leasingu č. 01719/07“, „Zmluvy o finančnom leasingu č. 01732/07“, „Zmluvy o finančnom leasingu č. 01734/07“, „Zmluvy o operatívnom leasingu č. 05079/07“, „Zmluvy o operatívnom leasingu č. 05082/07“, „Zmluvy o operatívnom leasingu č. 05083/07“, „Zmluvy o operatívnom leasingu č. 05084/07“, „Zmluvy o operatívnom leasingu č. 05088/07“ a „Zmluvy o operatívnom leasingu č. 05089/07“. Pokiaľ ide o nároky zo zmluvy o operatívnom leasingu č. 05084/07, žalobca tvrdil, že:

- ako leasingový prenajímateľ dňa 18.4.2007 uzatvoril so žalovaným 1/ zmluvu o operatívnom leasingu s tým, že súčasťou zmluvy boli Všeobecné obchodné podmienky
- vstupná cena predmetu leasingu bola 23 990 € s tým, že leasingová zmluva bola uzatvorená na dobu určitú - 48 mesiacov

- presná výška leasingových splátok bola určená v splátkovom kalendári tak, že prvá splátka bola 570,69 € a výška ďalších splátok bola 575,81 €

- žalovaný 1/ predmet leasingu prevzal, čo potvrdil podpisom preberacieho protokolu

- na leasingovej zmluve žalovaní G.. U. W., G.. Q. O., G.. P. X. a G.. P. Y. urobili ručiteľské vyhlásenia

- žalovaný 1/ v priebehu trvania leasingovej zmluvy prestal platiť leasingové splátky a leasingová zmluva bola preto zo strany žalobcu predčasne ukončená písomnou výpoveďou

- ku dňu výpovede žalovaný 1/ v súvislosti so zmluvou č. 05084/07 dlhoval 19 383,44 € (575,81 € + 45,77 € + 18 761,86 €)

- žalobcovi sa podarilo predmet leasingu opätovne zobchodovať, po čom žalobca od horeuvedených 19 383,44 € odčítal výťažok z rekercializácie vo výške 8 000 €, nespotrebovaný úrok 888,10 € a platby prijaté po dátume výpovede 621,58 €

- v súvislosti so zmluvou o operatívnom leasingu č. 05084/07 vznikli aj náklady 210,63 €, 285,36 € a 110,08 € a celkový nedoplatok je teda 10 479,83 €

- od sumy 10 479,83 € žalobca odčítal platby prijaté po vykonaní konečného vyúčtovania (t.j. 2 000 € a 3 269,87 €)

- dňa 7.1.2010 vyzval žalovaného 1/ k úhrade

- žalovaných G.. U. W., G.. Q.H. O., G.. P. X. a G.. P. Y. vyzval k úhrade listom zo dňa 12.7.2013 (č.l. 1)

- v iných konaniach, ktoré žalobca viedol proti iným subjektom (napr. OS BA III sp.zn. 22Cb/144/08), súdy vyhodnotili ručiteľský záväzok ako platný

- ručením je možné zabezpečiť aj záväzok, ktorý má vzniknúť v budúcnosti

- pokiaľ ide o námietku premlčania, leasingové zmluvy neobsahujú termín splatnosti záväzku z titulu predčasného ukončenia zmluvy, a tak je treba vychádzať z § 340 ods. 2 Obchodného zákonníka, pričom žalobca vyzval žalovaných k plneniu v roku 2010, resp. 2013 (č.l. 564)

- podľa § 306 ods. 1 Obchodného zákonníka začne plynúť premlčacia doba až po uplynutí primeranej doby po vyzvaní dlžníka na splnenie záväzku vo vzťahu k ručiteľovi, pričom žalovaní 2/, 3/ a 4/ boli vyzvaní na plnenie v roku 2013. Žalobca pritom nemohol ručiteľov vyzvať na plnenie záväzku skôr, ako bola známa výška záväzkov po predaji predmetu leasingu (č.l. 714).

- prevzatie ručiteľského záväzku jedným z manželov nie je právnym úkonom, ktorý je možné charakterizovať ako dispozíciu so spoločnou vecou, ale ide o úkon spadajúci do výlučnej dispozičnej sféry každého z manželov, pričom tento úkon nezakladá druhému manželovi žiadne práva a povinnosti, na čom nič nemení ani § 147 Občianskeho zákonníka

- základnou podmienkou aplikácie § 145 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka je existencia právneho úkonu týkajúceho sa spoločných vecí, a preto úvahy o tom, či k právnemu úkonu bol alebo nebol potrebný súhlas druhého manžela, sú bezpredmetné

- za právne úkony týkajúce sa spoločných vecí treba považovať tie, pri ktorých dochádza k dispozícii s predmetom BSM alebo k výkonu jeho správy (č.l. 783)

- medzi prípadom posudzovaným v náleze č. I. ÚS 26/2010 a prejednávanou vecou je zásadný rozdiel v tom, že žalobca nepodpisoval s ručiteľmi notárske zápisnice, v ktorých by títo súhlasili s ich vykonateľnosťou

- manželky žalovaných 2/, 3/ a 4/ nenapadli neplatnosť právnych úkonov ručenia

- Ústavný súd SR uviedol, že v každej veci je potrebné vychádzať z individuálnych okolností každého jednotlivého prípadu a je povinnosťou všeobecného súdu zohľadniť všetky relevantné individuálne okolnosti v súdnej veci a prihliadnuť na ne aj cez prizmu dobrých mravov

- Ústavný súd SR tiež skonštatoval, že za právne úkony týkajúce sa spoločných vecí sa nepovažuje ručiteľský záväzok jedného z manželov a že pri nezmenenej právnej úprave BSM sú tieto závery súdnej praxe stále použiteľné (č.l. 795)

- podľa § 340 ods. 2 Obchodného zákonníka je veriteľ oprávnený, ale nie povinný požadovať plnenie od dlžníka a formulácia tohto ustanovenia potom nebráni veriteľovi, aby plnenie požadoval neskôr. Až touto neskoršou výzvou dochádza k záväznému stanoveniu termínu splatnosti, od ktorého začína plynúť premlčacia doba.

- za výzvu k plneniu, od ktorej sa odvíja povinnosť dlžníka platiť, možno považovať i podanie žaloby

- z § 340a ods. 1 Obchodného zákonníka vyplýva, že musí dôjsť k právnomu úkonu, ktorým je faktúra alebo iná výzva podobnej povahy, pričom však takou výzvou nie je výpoveď zmluvy. Premlčacia doba teda nemohla plynúť od výpovede leasingovej zmluvy.

- žalovaný 1/ poukazoval čiastočné úhrady odlišené iba variabilným symbolom a v konaní teda nebolo preukázané, že by žalovaný 1/ uhrádzal konkrétne leasingové splátky

- táto procesná obrana žalovaného 1/ tak neobstojí aj vzhľadom k tomu, že jeho úhrady sa nerovnali presne jednotlivým splátkam, ktoré boli práve tými čiastkovými plneniami zmieňovanými v rozhodnutí č.k. 10Cmo/606/98 (č.l. 874).

2. Žalobca ako dôkaz označil zmluvu o leasingu, všeobecné podmienky, prílohu č. 1 zmluvy, dodatok, preberací protokol, splátkový kalendár, výpoveď zmluvy, doručenkú k výpovedi, upomienky, kúpnu zmluvu, konečné vyúčtovanie leasingovej zmluvy, výzvy adresované ručiteľom, vyúčtovania odmietn znalcov, faktúry za parkovné, predpisy k úhrade poisťného, vyčíslenia úrokov z omeškania, sadzobníky poplatkov, výpisy z účtu, plné moci a navrhol vylúčiť žalovaných 2/, 3/ a 4/.

3. Žalobca ako prostriedky procesného útoku použil skutkové tvrdenia uvedené v odseku 1 a návrhy na vykonanie dôkazov uvedené v odseku 2.

4. Žalovaní 1/, 2/, 3/ a 4/ uviedli, že:

- ručiteľský záväzok na samotných zmluvách je neplatný z dôvodu neurčitosti, nakoľko z formulácie ručiteľského záväzku nie je zrejmý rozsah prebraného záväzku, ktorý vtedy ani neexistoval

- žalovaní 2/, 3/ a 4/ nemôžu ručiť najmä za parkovné, náklady na znalecké posudky a havarijné poistenie, nakoľko tieto položky nemožno podradiť pod rovnaký titul ako neuhradené splátky leasingu

- pri zmluve č. 05084/07 uplynula premlčacia doba vo vzťahu k žalovanému 1/ dňa 11.2.2013 a právo veriteľa voči žalovaným 2/ - 4/ sa premlčalo dňa 11.2.2013, a preto žalovaní vznášajú námietku premlčania (č.l. 428)

- premlčacia doba začala plynúť momentom ukončenia leasingových zmlúv výpoveďou, kedy vznikla povinnosť vrátiť si vzájomné plnenia

- leasingové zmluvy sú neplatné aj pre nedostatok formy a aj z dôvodu, že zmluvy pri označení prenajímateľa neobsahujú osoby, ktoré konajú v jeho mene. Zmluvy sú zo strany žalobcu podpísané istými osobami, o ktorých oprávnení konať za žalobcu možno mať pochybnosti. Na leasingových zmluvách absentuje akékoľvek označenie ich funkcie, resp. identifikácia vzťahu podpísaných osôb voči žalobcovi. Podpisy sú navyše nečitateľné. Nedostatok podpisu spôsobuje neplatnosť právneho úkonu pre nedostatok formy (č.l. 714).

- leasingové zmluvy za žalobcu podpísali isté osoby, o ktorých oprávnení konať za žalobcu možno mať dôvodné pochybnosti, nakoľko v zmluvách chýba označenie funkcie podpísaných osôb. Podpisy sú navyše nečitateľné, čo znemožňuje ich konkretizáciu a spôsobuje neurčitosť zmluvy. Ak niektoré osoby možno špecifikovať menom a priezviskom (napr. U. E., O. W. a P. B.), takéto osoby nefigurujú v Obchodnom registri ani ako prokuristi a ani ako vedúci organizačnej zložky.

- podpis predstavuje pojmovú náležitosť písomnej formy prejavu a nedostatok podpisu konajúcej osoby spôsobuje neplatnosť právneho úkonu pre nedostatok formy (viď rozsudok NS SR č.k. 6Sžf/25/2011)

- pokiaľ právna úprava poskytuje možnosť za právnickú osobu konať aj iným osobám, požiadavka obvyklosti kladie dôraz na nevyhnutnosť predložiť podklady, ktoré by preukázali obvyklosť pracovného zaradenia, resp. obvyklosť úkonov, ku ktorým pri činnosti osôb dochádza

- žalovaní 1/ a 4/ poukázali aj na rozhodnutie NS ČR č. R 25/1998, v zmysle ktorého ak za niektorú zmluvnú stranu uzaviera zmluvu zástupca, podľa § 31 ods. 1 OZ musí zo zmluvy vyplývať, že tento právny úkon robí ako zástupca (č.l. 722)

- v náleze č. I. ÚS 26/2010 Ústavný súd vyslovil právny názor, že konanie osoby pristupujúcej k záväzku, kedy sa táto ako spoločník spoločnosti a jej konateľ zaviazala, že za spoločnosť splní jej dlh, sa môže považovať za neplatný právny úkon

- podľa názoru Ústavného súdu SR do úvahy prichádza aj absolútna neplatnosť právneho úkonu pre rozpor s dobrými mravmi, ak sa spoločník stane dlžníkom popri spoločnosti, pričom cieľom tohto konania je vytvoriť možnosť exekučného uspokojenia predmetnej pohľadávky z vecí patriacich do BSM (č.l. 793)

- žalobca sám navrhol písomnú formu leasingovej zmluvy, pričom takúto formu nedodrжал práve on

- leasingová zmluva je zmluvou o kúpe prenajatej veci, ktorá musí byť obligatórne dojednaná v písomnej forme

- podľa dôvodovej správy k § 489 sa má táto právna úprava vzťahovať aj na prípady označené pojmom leasing

- pokiaľ žalovaný 1/ po výpovedi zmlúv plnil žalobcovi, tomuto plnil záväzky z pôvodných zmlúv, ako by tieto nezankli, a na strane žalobcu tak mohlo vzniknúť bezdôvodné obohatenie

- v žiadnom prípade však nemôže ísť o konkludentné uznanie celého dlhu voči žalobcovi, keďže žalovaný 1/ plnil bez existencie právneho dôvodu (č.l. 883).

5. Žalovaní ako prostriedky procesnej obrany použili skutkové tvrdenia uvedené v odseku 4, predložili prehlásenie G. Y. (č.l. 815), navrhli výsluch T. X., Q. O., žalovaných 2/ - 4/ a osôb, ktoré podpísali leasingové zmluvy za žalobcu (č.l. 793pv).

6. Súd posúdil skutkové tvrdenia žalobcu o tom, že žalovaný 1/ podpísal leasingovú zmluvu a že prevzal náves tak, že tieto tvrdenia boli medzi stranami nesporné.

7. Súd považuje za preukázané (výsluchom G.. P. X.), že v predmetnom čase žalovaný 1/ rozvíjal podnikanie v oblasti automobilovej dopravy, pričom vozidlá prioritne bral od spoločnosti MAN Slovakia. MAN Slovakia mal financovanie zabezpečené prostredníctvom spoločnosti SG EQUIPMENT. Po stretnutí v priestoroch spoločnosti MAN Slovakia mu pán E. do F. W. doniesol pripravené a podpísané zmluvy. Tieto zmluvy v tom čase už boli opatrené podpismi zo strany žalobcu. Žalovaný 3/ potvrdil, že žalovaný 1/ prevzal do užívania všetky vozidlá a návesy, ktoré boli predmetom leasingových zmlúv a poukázal na to, že on nebol vopred upozornený na to, že na leasingových zmluvách budú aj ručiteľské vyhlásenia a že skutočnosť, či by ručiteľské vyhlásenie podpísal, by musel konzultovať so svojou manželkou.

Súd považuje za preukázané (výsluchom G.. P. Y.) aj to, že v predmetnom období dochádzalo k rozširovaniu činnosti žalovaného 1/, pričom žalovaný 1/ bral ťahače prednostne od spoločnosti MAN a návesy od spoločnosti SCHMITZ. Financovanie vozidiel bolo zabezpečované prostredníctvom žalobcu. Rokovaniami so žalobcom a so spoločnosťami MAN a SCHMITZ bol poverený G.. P. X.. G.. P. Y. a ostatní spoločníci tieto leasingové zmluvy podpísali v F. W.. G.. Y. uviedol, že on je ženatý od roku XXXX a jeho manželka nedala súhlas na podpis zmlúv, ktoré sú predmetom tohto konania. G.. Y. uviedol, že predmetné zmluvy mu neboli predložené vopred na pripomienkovanie, pričom on nežiadal, aby mohol predmetné zmluvy pripomienkovať predtým, ako ich podpíše.

Súd považuje za preukázané, že žalobca ako prenajímateľ dňa 18.4.2007 uzatvoril so žalovaným 1/ (t.j. so spoločnosťou SIXING, s.r.o.) zmluvu o operatívnom leasingu č. 05084/07. Na základe tejto zmluvy vzniklo žalovanému 1/ oprávnenie užívať po dobu trvania leasingu náves SCHMITZ Cargobull SCS 24/ L-13.62 E B s tým, že leasingové splátky boli stanovené na 570,69 € s DPH a zostatková predajná cena bola stanovená na 7 137,00 € s DPH. Na listine s leasingovou zmluvou je uvedený aj text „Preberáme týmto v zmysle § 303 a nasl. Obchodného zákonníka celkové ručenie za záväzky nájomcu vyplývajúce z tejto zmluvy“; pod týmto textom sú vlastnoručné podpisy žalovaných 2/, 3/, 4/. Neoddeliteľnou súčasťou zmluvy sú Všeobecné obchodné podmienky pre operatívny leasing a žiadosť žalovaného 1/ obsahujúca jeho záväzky súvisiace s financovaním projektu Európskou investičnou bankou.

Súd považuje za preukázané aj to, že horeuvedenú zmluvu za žalobcu podpísal U. E. a D. O., že žalobca dňa 15.1.2007 udelil U. E. plnú moc, aby spoločne s jedným vedúcim organizačnej zložky alebo spoločne s jedným prokuristom alebo spoločne s pani Š. alebo spoločne s pánom B. zastupoval žalobcu vo všetkých záležitostiach súvisiacich s predmetom podnikania, okrem iného aj v rozsahu leasingovej činnosti a že žalobca dňa 15.1.2007 udelil D. O. plnú moc, aby spoločne s prokuristom alebo spoločne s ďalším splnomocneným zastupoval žalobcu vo všetkých záležitostiach súvisiacich s predmetom podnikania, okrem iného aj v rozsahu leasingovej činnosti (č.l. 758, 761 spisu sp.zn. 14Cb/179/2015).

Súd považuje za preukázané aj to, že U. E. bol v apríli 2007 zamestnancom žalobcu (č.l. 773 spisu sp.zn. 14Cb/179/2015).

Súd považuje za preukázané aj to, že žalobca dňa 4.6.2007 vystavil splátkový kalendár, podľa ktorého mal žalovaný 1/ zaplatiť dňa 4.6.2007 žalobcovi sumu 570,69 € a 47 splátok po 575,81 € s tým, že každá táto splátka bola splatná v prvý deň mesiaca.

Súd považuje za preukázané aj to, že vo Všeobecných obchodných podmienkach pre operatívny leasing sa žalovaný 1/ zaviazal, že ak bude v omeškaní s leasingovou splátkou alebo inými platbami, najmä s platbou zostatkovej predajnej ceny, je povinný uhradiť prenajímateľovi úroky z omeškania vo výške 0,05% z dlžnej sumy brutto denne. Žalobca sa so žalovaným 1/ dohodol aj na tom, že pri predčasnom zrušení leasingovej zmluvy z dôvodov na strane nájomcu nájomca uhradí prenajímateľovi zmluvnú pokutu, ktorá bude vypočítaná ako súčet úhrnu leasingových splátok, na ktoré by mal prenajímateľ nárok v prípade riadneho ukončenia leasingovej zmluvy po celú dobu jej trvania podľa splátkového kalendára a dohodnutej zostatkovej predajnej ceny bez DPH. Vo Všeobecných obchodných podmienkach pre operatívny leasing sa strany dohodli aj na tom, že prenajímateľ má ďalej preúčtovať na nájomcu dodatočne vzniknuté náklady z dôvodu predčasného ukončenia leasingovej zmluvy, akými sú najmä poistné, náklady na zabezpečenie predmetu leasingu a opravy.

Súd považuje za preukázané aj to, že žalovaný 1/ od spoločnosti Central Europe Trailer s.r.o. dňa 4.6.2007 prevzal nový plachtový náves SCHMITZ Cargobull SCS 24/L-13.62 E B s výrobným číslom K. (č.l. 104 spisu sp.zn. 14Cb/179/2015).

Súd považuje za preukázané aj to, že žalobca dňa 31.1.2009 vypovedal leasingovú zmluvu č. 05084/07 z dôvodu neuhradenia leasingových splátok s tým, že žalovanému 1/ bola táto výpoveď doručená dňa 11.2.2009.

Súd považuje za preukázané aj to, že žalobca prostredníctvom makléra RENOMIA, a.s. poistil v poisťovni Kooperativa, a.s. náves e.č. F.-XXXYC, za čo uhradil poistné 10 x 27 € (č.l. 275, 278, 281, 283, 287, 290, 293, 296, 299, 302 spisu sp.zn. 14Cb/179/2015) a 20 € (č.l. 305 spisu sp.zn. 14Cb/179/2015). Súd považuje za preukázané aj to, že žalobca horeuvedené poistné zaplatil (č.l. 757 spisu sp.zn.14Cb/179/2015).

Súd považuje za preukázané aj to, že spoločnosť CCV Slovakia s.r.o. dňa 6.3.2009 vyfakturovala žalobcovi 91,63 € za znalecký posudok, ktorého predmetom bol náves e.č. F.-XXXYC (č.l. 189 spisu sp.zn. 14Cb/179/2015).

Súd považuje za preukázané aj to, že žalobca zaplatil spoločnosti CCV Slovakia s.r.o. za tento znalecký posudok dňa 12.3.2009 (č.l. 191 spisu sp.zn. 14Cb/179/2015).

Súd považuje za preukázané aj to, že spoločnosť Expert group, s.r.o. dňa 6.11.2009 vyfakturovala žalobcovi 100 € za znalecký posudok, ktorého predmetom bol náves e.č. F.-XXXYC (č.l. 193 spisu sp.zn. 14Cb/179/2015).

Súd považuje za preukázané aj to, že žalobca za predmetný znalecký posudok spoločnosti Expert group, s.r.o. zaplatil 100 € dňa 18.11.2009 (č.l. 194 spisu sp.zn. 14Cb/179/2015).

Súd považuje za preukázané aj to, že spoločnosť PEMA vyfakturovala žalobcovi za parkovanie návesu e.č. F.-XXXYC parkovné 110,08 € za október 2009 (č.l. 197 spisu sp.zn. 14Cb/179/2015).

Súd považuje za preukázané aj to, že žalobca predmetné parkovné spoločnosti PEMA, s.r.o. zaplatil 4.12.2009 (č.l. 198 spisu sp.zn. 14Cb/179/2015).

Súd považuje za preukázané aj to, že žalovaný 1/ dňa 4.2.2010 zaplatil žalobcovi sumu 2 000 € s tým, že ako VS uviedol „0000508407“ (č.l. 797 spisu sp.zn. 14Cb/179/2015).

Súd považuje za preukázané aj to, že žalovaný 1/ ako predávajúci uzatvoril dňa 31.3.2010 kúpnu zmluvu, ktorou predal ťahač MAN a náves SCHMITZ spoločnosti Truck Commerce s.r.o. za 20 230 € s tým, že strany sa dohodli na tom, že kupujúci časť kúpnej ceny - konkrétne sumu 12 230 € poukáže na účet žalobcu. V kúpnej zmluve žalovaný 1/ určil, že suma 3 269,87 € (časť 12 230 €) má byť použitá na splnenie záväzkov zo zmluvy č. 05084/07 (č.l. 856 spisu sp.zn. 14Cb/179/2015).

Súd považuje za preukázané aj to, že spoločnosť Truck Commerce s.r.o. dňa 23.4.2010 zaplatila na účet žalobcu sumu 12 230 €, pričom ako variabilný symbol uviedla znaky „0000173407“ (č.l. 798).

Súd považuje za preukázané aj to, že žalobca dňa 3.11.2009 uzatvoril kúpnu zmluvu, ktorou spoločnosti Truck Commerce s.r.o. predal plachtový náves SCHMITZ Cargobull s výrobným číslom K. za 8 000 € bez DPH (č.l. 156 spisu sp.zn. 14Cb/179/2015).

Súd považuje za preukázané aj to, že žalobca dňa 7.1.2010 vypracoval konečné vyúčtovanie zmluvy o operatívnom leasingu č. 05084/07, v zmysle ktorého žalovaný 1/ dlhoval žalobcovi splátky 575,81 €, úroky z omeškania 45,77 €, budúce leasingové splátky 18 761,86 €, poistné 395,44 €, znalečné 210,63 € a parkovné 110,08 € s tým, že po zohľadnení predajnej ceny 8 000 € bol ku dňu 7.1.2010 nedoplatok vo výške 10 479,83 € (č.l. 163 spisu sp.zn. 14Cb/179/2015).

Súd považuje za preukázané aj to, že žalobca listami zo dňa 12.7.2013 vyzval U. W., P. Y., P. X. a Q. O., každého na zaplatenie sumy 150 980,52 € titulom ručenia a že vozidlo financované na základe zmluvy o operatívnom leasingu č. 05084/07 malo evidenčné číslo F.-XXXYC (č.l. 180 - 187 spisu sp.zn. 14Cb/179/2015).

Súd považuje (výsluchom svedkyne Q. O.) za preukázané aj to, že žalovaný 2/ a jeho manželka Q. O. v roku 2007 vlastnili rodinný dom v T. D. a nemali auto a ani úspory. Ich BSM bolo zrušené v decembri 2010. Žalovaný 2/ nemal v roku 2007 taký majetok, ktorý by nepatril do BSM (č.l. 825). Jej manžel začal podnikáť niekedy v roku 1990, resp. 1991, pričom svedkyňa svojmu manželovi v čase, keď podnikal, robila účtovníctvo. Svedkyňa samotná začala podnikáť asi okolo roku 2010. Nenapadla platnosť žiadnej úverovej, resp. leasingovej zmluvy, ktorú uzatvoril jej manžel, nakoľko ona nevedela o tom, že by jej manžel takéto zmluvy uzatvoril. O tom, že jej manžel je ručiteľom za záväzky spoločnosti SIXING voči žalobcovi sa dozvedela vtedy, keď jej manželovi bola doručená žaloba v tejto veci. V roku 2011 došlo k zrušeniu BSM manželov, a to z toho dôvodu, že práve svedkyňa sa rozhodla podnikáť. Kým podnikal jej manžel, svedkyňa nepovažovala za potrebné podať návrh na zrušenie BSM (č.l. 75 spisu sp.zn. 14Cb/11/2019).

Súd považuje za preukázané aj to, že BSM žalovaného 2/ a jeho manželky Q. O. bolo za trvania manželstva zrušené rozsudkom tunajšieho súdu č.k. 8C/196/2010-12 zo dňa 8.12.2010.

Súd považuje (výsluchom svedkyne T. X.) za preukázané aj to, že žalovaný 3/ a jeho manželka T. X. v roku 2007 vlastnili 3-izbový byt v hodnote okolo 50 000 € a mali hypotéku 74 686,31 € na stavbu domu. V roku 2007 BSM ešte nebolo zrušené. V roku 2007 žalovaný 3/ nemal žiadny majetok, ktorý by patril výlučne jemu (č.l. 825 spisu sp.zn. 14Cb/179/2015).

Svedkyňa začala podnikáť niekedy v roku 2008, keď si založila spoločnosť B. X., X..H..E.. Predtým mala asi aj živnostenský list ako fyzická osoba. Pri prvom výsluchu neuviedla, že je spoločníčkou spoločnosti P., X..H..E.. a P., X..H..E.. z dôvodu, že ju jednoducho v tom čase nenapadlo, že otázka smeruje aj k tomu, či je spoločníčkou nejakej s.r.o. Naviac, tieto spoločnosti nezmienila aj z toho dôvodu, že z nich vtedy nemala žiadny príjem. Pokiaľ ide o nákup nehnuteľností spoločnosťou P., už si nepamätá, akým spôsobom bol tento nákup financovaný, a nepamätá si ani to, aký príjem mala z toho, že svoj obchodný podiel v spoločnosti P. predala pánovi S.. Súpisné číslo k ich domu vo X. bolo pridelené v roku 2003. F. X.X. je v spoločnosti O. zodpovedný za úsek dopravy a mechanizácie a svedkyňa jednoducho považovala vhodné, aby na internetovej stránke bolo toto postavenie jej manžela v spoločnosti opísané slovom riaditeľ. Spoločnosť O. vykonáva vnútroštátnu a medzinárodnú nákladnú dopravu, pričom má 1 kamión. Okrem tohto kamiónu má spoločnosť O. aj ďalšie vozidlá ako traktorbager, sklápače a kolesový bager, celkom ide asi o 10 dopravných prostriedkov. V roku 2007 okrem mesačného príjmu cca 3 000 Sk nemala žiadny iný príjem a že jej manžel nemal vo výlučnom vlastníctve v roku 2007 žiaden majetok, pričom všetko majetok bol spoločný. V roku 2008 mala iba príjmy z pracovného pomeru v rozpätí od 3 000 Sk do 5 000 Sk mesačne. Hypotéku na dom si brali pred 20 rokmi a túto si brali spoločne (č.l. 75 spisu sp.zn. 14Cb/11/2019).

Súd považuje za preukázané aj to, že P. Y. nemal motorové vozidlo, ani nehnuteľnosť a že ešte aj v roku 2014 býval u svojich rodičov (č.l. 544, 558).

Súd považuje za preukázané aj to, že manželka žalovaného 4/ - G. Y. počas manželstva so žalovaným 4/ nedala súhlas na podpis ručenia (č.l. 815).

Súd považuje (výsluchom svedkyne G. Y.) za preukázané aj to, že so žalovaným 4/ sa svedkyňa rozviedla v roku XXXX a že nevie o tom, že by počas manželstva došlo k zrušeniu BSM. O vyporiadaní BSM svedkyne a jej manžela sa nevedelo žiadne súdne konanie, nakoľko svedkyňa a jej manžel žiadny majetok nemali. Pokiaľ ide o spoločnosť SIXING, ona vôbec nevedela, čím sa táto firma zaoberá. Vie jedine o tom, že svokor jej manžela bol v spoločnosti SIXING a že toto v nejakom čase prepísal na jej manžela. Nevie o zmluvách, ktoré boli uzatvorené so spoločnosťou SG Equipment Finance Czech Republic. V roku 2007 ona a jej vtedajší manžel nemali žiadny majetok. Bývali u svokrovcov a jedinou vecou, ktorú mali, bol starší automobil, ktorý však jej manžel predal, pričom výťažok zo speňaženia tohto automobilu sa použil na rekonštrukciu rodinného domu, ktorý patril svokrovcom. V roku 2007 bola svedkyňa na materskej dovolenke, pričom ku koncu roka 2007 nastúpila do práce k svojmu pôvodnému zamestnávateľovi - spoločnosti H.. Je absolventkou strojárskeho učilišťa. V H.-B. pracovala ako recepčná, resp. informátorka a na tejto pozícii pokračovala aj po ukončení materskej dovolenky. Až po nejakom čase nastúpila do stavební v F. F., kde pracuje pri pokladni. Svedkyňa nikdy nepodnikala. Nevie o tom, že by jej manžel v roku 2007 mal nejaký majetok, ktorý by nepatril do BSM a ktorý teda patril výlučne jej vtedajšiemu manželovi (č.l. 75 spisu sp.zn. 14Cb/11/2019).

8. Súd vykonal listinné dôkazy uvedené v odsekoch 2 a 5 a z týchto dôkazov aj vychádzal. Súd týmto listinným dôkazom uveril, pretože v konaní nebola spochybnená ich pravdivosť a pravosť. Súd uveril aj výsluchom svedkov, nakoľko v konaní nevyšlo najavo nič, čo by spochybnilo ich hodnovernosť.

Pokiaľ ide ohodnotenie výpovede svedkyne X., žiada sa uviesť, že ani jej opakovaným výsluchom nebolo zistené, že by jej manžel v januári 2007 mal nejaký majetok mimo masy BSM. Opakovaný výsluch tejto svedkyne preukázal iba to, že svedkyňa v tom čase mala majetok - pre účely tohto konania je však relevantné preukázať, že majetok mimo BSM mal žalovaný 3/.

9. Súd ďalšie dôkazy nevykonal, nakoľko stany ďalšie dôkazy nenavrholi .

10. Podľa § 269 ods. 2 Obchodného zákonníka účastníci môžu uzavrieť aj takú zmluvu, ktorá nie je upravená ako typ zmluvy. Ak však účastníci dostatočne neurčia predmet svojich záväzkov, zmluva nie je uzavretá.

Podľa článku 4.6 tretej vety Všeobecných obchodných podmienok pre operatívny leasing nájomca je povinný platiť dohodnuté leasingové splátky včas a v plnej výške podľa splátkového kalendára.

Podľa článku 8.2 Všeobecných obchodných podmienok pre operatívny leasing ak bude nájomca v omeškani s leasingovou splátkou alebo inými platbami, najmä s platbou zostatkovej predajnej ceny, je povinný uhradiť prenajímateľovi úroky z omeškania vo výške 0,05% z dlžnej sumy brutto denne.

Podľa článku 9.2 Všeobecných obchodných podmienok pre operatívny leasing pri predčasnom zrušení leasingovej zmluvy z dôvodov na strane nájomcu je nájomca povinný uhradiť prenajímateľovi zmluvnú pokutu, ktorá bude vypočítaná ako súčet úhrnu leasingových splátok, na ktoré by mal prenajímateľ nárok v prípade riadneho ukončenia leasingovej zmluvy po celú dobu jej trvania podľa splátkového kalendára a dohodnutej zostatkovej predajnej ceny bez DPH.

Podľa článku 9.3 veta druhá Všeobecných obchodných podmienok pre operatívny leasing prenajímateľ má ďalej právo preúčtovať na nájomcu dodatočne vzniknuté náklady z dôvodu predčasného ukončenia leasingovej zmluvy, akými sú predovšetkým poistné, náklady na zabezpečenie predmetu leasingu.

Podľa § 373 Obchodného zákonníka kto poruší svoju povinnosť zo záväzkového vzťahu, je povinný nahraďiť škodu tým spôsobenú druhej strane, ibaže preukáže, že porušenie povinností bolo spôsobené okolnosťami vylučujúcimi zodpovednosť.

Podľa § 398 Obchodného zákonníka pri práve na náhradu škody plynie premlčacia doba odo dňa, keď sa poškodený dozvedel alebo mohol dozvedieť o škode a o tom, kto je povinný na jej náhradu; končí sa však najneskôr uplynutím 10 rokov odo dňa, keď došlo k porušeniu povinnosti.

11. Na úvod tejto časti odôvodnenia je potrebné pripomenúť, že pokiaľ žalobca žiadal, aby mu žalovaný sumu zaplatil okrem žalovaných 1/ - 4/ aj G.. U. W., tento zomrel dňa XX.X.XXXX a súd vo vzťahu k tomuto žalovanému konanie zastavil (č.l. 398).

12. Ďalej sa žiada uviesť aj to, že pokiaľ sa ide o nároky zo zmlúv č. 01719/07, č. 01732/07, č. 01734/07, č. 05079/07, č. 05082/07, č. 05083/07, č. 05088/07, č. 05089/07, tieto sú po vylúčení predmetom samostatných konaní.

13. Z vykonaného dokazovania je zrejmé, že žalobca dňa 18.4.2007 uzatvoril so žalovaným 1/ platnú zmluvu o operatívnom leasingu č. 05084/07; k zmluve boli priložené „Všeobecné obchodné podmienky pre operatívny leasing“.

Pokiaľ žalovaní tvrdili, že leasingová zmluva je neplatná z dôvodu, že zmluvy sú zo strany žalobcu podpísané osobami, o ktorých oprávnení konať za žalobcu možno mať pochybnosti, nakoľko na zmluvách absentuje akékoľvek označenie ich funkcie, resp. identifikácia vzťahu podpísaných osôb voči žalobcovi, súd sa s týmto názorom nestotožnil. Zo žiadneho ustanovenia zákona totiž nevyplýva, že v zmluve má byť uvedené meno a priezvisko osoby, ktorá koná za právnickú osobu, resp. jej vzťah k tejto právnickej osobe (viď tiež uznesenie NS ČR sp.zn. 29Odo/695/2006). Posúdenie, či osoba, ktorá v mene právnickej osoby právny úkon urobila, bola na to oprávnená, totiž nie je otázkou dodržania písomnej formy úkonu, ale otázkou, či je právnická osoba takým úkonom viazaná (viď uznesenie NS ČR sp.zn. 32Odo/940/2006). Podpísanie zmluvy inou osobou, akou je osoba označená ako zmluvná strana, totiž nie je sankcionované absolútnou neplatnosťou zmluvy, ale tým, že podľa § 33 ods. 2 Občianskeho zákonníka je z konania prípadne zviazaná osoba, ktorá zmluvu fyzicky podpísala - a aj to iba v prípade, ak ten, za koho sa konalo, úkon dodatočne neschválil. Je pritom zrejmé, že žalobca sa cítil viazaný konaním U. E. a D. O., nakoľko žalobca na základe zmluvy podpísanej týmito fyzickými osobami zakúpil nie lacný náves a tento poskytol žalovanému 1/. Aj zo správania žalobcu po podpise zmlúv je zrejmé, že fyzické osoby, ktoré zmluvy podpísali, boli oprávnené konať za žalobcu.

Pre úplnosť sa žiada uviesť poukázať na to, že z odseku 61 odôvodnenia uznesenia Krajského súdu v Trenčíne sp.zn. 16Cob/118/17 vyplýva, že odvolací súd nezistil dôvody na odklon od horeuvedených záverov.

Pre úplnosť sa žiada poukázať na to, že ak by aj plné moci neboli udelené, podľa § 15 Obchodného zákonníka podnikateľa zaväzuje aj konanie osoby, ktorá bola poverená určitou činnosťou. To, že určitá osoba je takto poverená, táto osoba dá potenciálnemu klientovi najavo tým, že sa ujme potenciálneho klient potom, ako tento vstúpi do pobočky leasingovej spoločnosti. Nie je pritom obvyklé, aby potenciálny klient požadoval od tejto osoby, ktorá sa ho v pobočke ujala, nejaké písomné poverenie, resp. splnomocnenie (klient v podstate automaticky predpokladá, že osoba sediaci za prepážkou je oprávnená konať za spoločnosť). Toto poverenie možno obdobne prezumovať aj na základe toho, že osoba sa podpíše na zmluvu do kolonky „Prenajímateľ“. Samotné podpísanie zmluvy pánom E. a pánom Košíčkom v spojení s tým, že žalobca v konaní netvrdil, že títo páni svoje poverenia prekročili, teda dostatočne preukazuje, že títo páni boli poverení tým, aby za žalobcu zmluvy podpísali. Keďže zmluvu podpísala na to poverená osoba, zmluva je platná.

Pokiaľ žalovaní tvrdili, že zmluva je neplatná z dôvodu, že ju uzatvorila organizačná zložka, žiada sa uviesť, že tento zápis organizačnej zložky do slovenského obchodného registra nemá žiadny dopad na (ne)existenciu právnej subjektivity žalobcu. Žalobca je totiž zjavne zahraničnou právnickou osobou a jeho právna subjektivita teda vyplýva z ustanovení českého práva, pričom túto subjektivitu vyplývajúcu z českého práva uznáva aj slovenský právny poriadok (viď § 22 Obchodného zákonníka). Žalobca je teda spôsobilý robiť právne úkony a nemožno dospieť k záveru, že by leasingová zmluva bola neplatná preto, že ju uzatvorila iba organizačná zložka.

14. Na základe horeuvedej zmluvy a VOP žalovanému 1/ najmä vzniklo právo na to, aby po dobu trvania leasingu užíval plachtový náves SCHMITZ Cargobull SCS 24/L-13.62 E B (článok 1.2 VOP) a povinnosť, aby žalobcovi platil leasingové splátky po 575,81 €.

Z vykonaného dokazovania však vyplýva, že žalovaný 1/ svoju právnu povinnosť platiť mesačné splátky dodržal iba čiastočne - a to tak, že zaplatil iba 20 týchto splátok po 570,69 €, resp. 575,81 €.

Ku dňu výpovede zmluvy žalovaný 1/ konkrétne zaplatil prvých 19 splátok (t.j. splátky splatné do 1.12.2008).

Priamo zo žaloby ale vyplýva aj to, že žalovaný 1/ zaplatil aj splátku splatnú 1.1.2009. Sám žalobca totiž v odseku IV žaloby uvádza, že „U leasingové smlouvy číslo 05084/07 od pohľadávky 19 383,44 € odečtel platby prijaté po datu výpovedi v celkovej výši 621,58 €“.

Suma 621,58 € je pritom zjavne súčtom súm uvedených vo výpovedi leasingovej zmluvy 575,81 € + 45,77 €.

Samotné tvrdenie žalobcu teda preukazuje, že splátka splatná 1.1.2009 vo výške 575,81 € bola zaplatená.

Vzhľadom na to, že leasingová splátka zmienená vo výpovedi leasingovej zmluvy 575,81 € bola zaplatená už pred podaním žaloby, súd žalobu v tejto časti zamietol.

15. Pokiaľ žalobca tvrdil, že suma 575,81 € sa stala splatnou až potom, ako žalobca vyzval žalovaného 1/ k plneniu - čo bolo v roku 2010 (č.l. 564, 714), § 340 ods. 2 Obchodného zákonníka neposúva začiatok premičacej doby až na moment požiadania o poskytnutie plnenia. Treba si totiž uvedomiť, že predmetné ustanovenie sa aplikuje iba vtedy, ak zmluva neurčuje čas plnenia. Pokiaľ však ide o leasingovú splátku po 575,81 €, zmluva určovala čas, kedy mal žalovaný 1/ túto splátku zaplatiť, a teda aplikácia § 340 ods. 2 Obchodného zákonníka na túto situáciu nie je možná (viď tiež odseky 50 a 51 odôvodnenia uznesenia sp.zn. 16Cob/118/2017).

16. Z vykonaného dokazovania je zrejmé aj to, že v článku 9.2 VOP pre operatívny leasing je uvedené, že „Pri predčasnom zrušení leasingovej zmluvy z dôvodov na strane nájomcu je nájomca povinný uhradiť prenajímateľovi zmluvnú pokutu, ktorá bude vypočítaná ako súčet úhrnu leasingových splátok, na ktoré by mal prenajímateľ nárok v prípade riadneho ukončenia leasingovej zmluvy po celú dobu jej trvania podľa splátkového kalendára a dohodnutej zostatkovej predajnej ceny bez DPH“.

Pokiaľ ide o súlad či nesúlad horeuvedenej dohody o zmluvnej pokute s dobrými mravmi, treba si uvedomiť, že leasingová spoločnosť nekupuje predmet leasingu preto, aby ho niekedy (t.j. potom, ako ho prestane používať leasingový nájomca) reálne užívala, ale kupuje ho preto, aby ho užíval iba leasingový nájomca. Leasingová spoločnosť pritom kupuje vec nie podľa svojich želaní, ale podľa individuálnych želaní klienta. Teda ak má klient záujem o náves, leasingová spoločnosť ho kúpi, hoci samotná leasingová spoločnosť takéto zariadenie nepotrebuje. Ak však prípadne dôjde k predčasnému

ukončení leasingovej zmluvy a predmet leasingu sa vráti do držby leasingovej spoločnosti, leasingová spoločnosť bude mať k dispozícii náves, hoci leasingová spoločnosť takéto zariadenie nikdy nechcela nadobudnúť do svojho vlastníctva. Vzhľadom na túto príčinnú súvislosť medzi chcením žalovaného 1/ a zakúpením návesu (ak by sa totiž žalovaný 1/ neobrátil na žalobcu s tým, že chce náves, žalobca by toto zariadenie nikdy nekúpil) nie je v rozpore s dobrými mravmi, ak sa leasingová spoločnosť snaží (napr. formou zmluvnej pokuty) právne ošetriť, aby sa jej vrátila celá obstarávacie cena predmetu leasingu.

Hoci zmluvná pokuta smerujúca k tomu, aby sa leasingovej spoločnosti vrátili všetky vynaložené prostriedky, nie je v rozpore s dobrými mravmi, a teda môže byť platná, v súdnej veci súd dospel k záveru, že dohoda o zmluvnej pokute je neplatná.

Z § 544 ods. 1 Občianskeho zákonníka totiž vyplýva, že zmluvná pokuta musí byť dojednaná vždy písomne. Absencia písomnej formy dohody o zmluvnej pokute má za následok neplatnosť takejto dohody. Pokiaľ je ale dohoda o zmluvnej pokute obsiahnutá v prílohe, aby bolo táto dohoda o zmluvnej pokute platná, musí byť podpísaná zmluvnými stranami. V danom prípade všeobecné obchodné podmienky nie sú podpísané zmluvnými stranami a dohoda o zmluvnej pokute v nich obsiahnutá je teda neplatná (viď tiež rozsudok Krajského súdu v Trenčíne sp.zn. 16Cob/443/2015) a žalobca nemá nárok na zmluvnú pokutu v uplatnenej výške 18 761,86 €.

Horeuvedená dohoda o zmluvnej pokute je absolútne neplatná nielen pre porušenie § 544 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ale aj z dôvodu, že táto dohoda je v rozpore s § 544 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Odsek 1 totiž vyžaduje, aby v dohode bola jednoznačne vyšpecifikovaná zmluvná povinnosť, pre prípad porušenia ktorej sa pokuta dojednáva. V danom prípade je však vznik povinnosti zaplatiť pokutu viazaná na prípad „predčasného zrušenia leasingovej zmluvy z dôvodov na strane nájomcu“. Vznik zmluvnej pokuty ale nie je možné viazať na zánik záväzku a v zmysle ustálenej súdnej praxe je takáto dohoda o zmluvnej pokute neplatná (viď napr. rozsudok NS ČR sp.zn. 23Cdo/2575/2010).

17. V súvislosti so zmluvnou pokutou sa žiada uviesť, že k porušeniu povinnosti platiť leasingové splátky včas (čo by pri korektnom naformulovaní dohody o zmluvnej pokute pravdepodobne bola povinnosť zabezpečená zmluvnou pokutou) došlo 1.1.2009 - t.j. pred vypovedaním leasingovej zmluvy (k čomu došlo 11.2.2009). Ak by teda dohoda o zmluvnej pokute bola platná, bol by splnený obligatórny predpoklad vzniku povinnosti zaplatiť zmluvnú pokutu.

18. Pokiaľ žalovaný 1/ v súvislosti so zmluvou č. 05084/07 dňa 4.2.2010 zaplatil sumu 2000 €, žalovaní v konaní neobjasnili a nepreukázali, na čo odkazuje sled čísel „0010091829“ (čo je špecifický symbol použitý pri predmetnej platbe - viď čl. 797). Treba preto vychádzať z toho, že dlžník neurčil, ktorý záväzok plní a podľa § 330 ods. 3 Obchodného zákonníka by sa suma 2 000 € mala týkať najskôr splatného záväzku. Najskôr splatným záväzkom by pritom bola zmluvná pokuta vo výške 18 761,86 € - to ale iba v prípade, ak by zmluvná pokuta bola dojednaná platne. Pretože však v tomto konaní súd dospel k právnomu názoru, že dohoda o zmluvnej pokute je neplatná, nevznikol ani záväzok a teda nenastala ani splatnosť záväzku.

Vzhľadom na horeuvedené potom treba vychádzať z toho, že úhrada vo výške 2 000 € sa týka pohľadávky súvisiacej zo znaleckými posudkami (podľa konečného vyúčtovania išlo o sumu 210,63 €), havarijným poistením (podľa konečného vyúčtovania išlo o sumu 285,36 €) a parkovným (podľa konečného vyúčtovania išlo o sumu 110,08 €).

19. Hoci ku dňu 4.2.2010 mal žalovaný v súvislosti so zmluvou č. 05084/07 právne povinnosti na zaplatenie celkom 606,07 € (210,63 € + 285,36 € + 110,08 €), žalovaný 1/ zjavne zaplatil o 1 393,93 € viac. Z tejto skutočnosti potom možno usudzovať, že žalovaný 1/ v roku 2010 uznával aj svoju povinnosť zaplatiť zmluvnú pokutu vyplývajúcu zo zmluvy č. 05084/07. Podľa § 407 ods. 3 Obchodného zákonníka teda došlo k uznaniu zvyšku dlhu titulom zmluvnej pokuty.

Účinkom uznania dlhu je však iba to, že vzniká právna domnienka o existencii dlhu. Táto právna domnienka je však vyvrátiteľná a dlžník má teda možnosť dokázať, že uznaný záväzok neexistoval. Práve táto skutočnosť (neexistencia záväzku titulom zmluvnej pokuty) však bola preukázaná a súd preto dospel k záveru, že žalobcovi nie je možné priznať plnenie titulom zmluvnej pokuty.

20. Pokiaľ žalobca argumentoval rozhodnutiami Krajského súdu Trenčín sp.zn. 16Cob/153/2012, Krajského súdu Nitra sp.zn. 6Co/16/2016, Krajského súdu Trnava sp.zn. 21Cob/99/2016 a 21Cob/181/2016, treba uviesť že v týchto veciach išlo o plnenia z jediného právneho titulu - t.j. napr. o odplatu za zhotovenie plošnej inzercie, resp. o províziu, resp. o odplatu za prepravy. Ak teda dlžník zaplatil z vyfakturovaných 11 685 Sk za zhotovenie plošnej inzercie 6 000 Sk, skutočne iba z púhej

skutočnosti takejto čiastočnej úhrady možno usudzovať, že dlžník uznáva aj zvyšok. Obdobne ak dlžník z vyfakturovanej provízie 596,40 € zaplatil 250 € (resp. ak z vyfakturovaných odplát za prepravu zaplatil iba časť fakturovaných súm), aj v týchto prípadoch už na základe čiastočnej úhrady bolo možné usúdiť, že dlžník uznáva aj zvyšok.

Pokiaľ žalobca v súvislosti s tým, že čiastočné úhrady znamenajú uznanie aj zvyšku dlhu, argumentoval rozhodnutím NS SR sp.zn. 5Obdo/32/2015, aj v tomto prípade bolo na základe aplikácie § 407 ods. 3 Obchodného zákonníka priznané plnenie z jediného právneho titulu - istiny úveru a príslušenstva úveru a teda ani z tohto rozhodnutia nevyplýva, že zaplatenie splátky treba interpretovať tak, že sa uznáva aj nárok z iného titulu - napr. zo zmluvnej pokuty.

Pokiaľ žalobca argumentoval rozhodnutím Krajského súdu Trnava sp.zn. 21Cob/181/2016, v predmetnej veci bolo žalobcovi plnenie priznané na základe bezdôvodného obohatenia a nie na základe uznania záväzku čiastočnými úhradami, a teda predmetné rozhodnutie teda nie je spôsobilé podporiť argumentáciu žalobcu.

21. Pokiaľ sa žalobca domáhal sumy 285,36 € titulom poistného, Krajský súd v Trenčíne v odseku 54 odôvodnenia uznesenia sp.zn. 16Cob/118/17 vyslovil právny názor, že po zrušení zmluvy zanikli práva a povinnosti strán zo zmluvy.

To teda znamená, že pokiaľ VOP upravujú právo preúčtovať náklady z dôvodu predčasného ukončenia leasingu, toto právo žalobcu vyplývajúce zo zmluvy po zrušení zmluvy zaniklo.

V konaní však bolo preukázané, že žalovaný 1/ porušil svoju právnu povinnosť platiť leasingové splátky. Toto porušenie právnej povinnosti pritom viedlo k tomu, že sa znížil majetok žalobcu o 290 € - žalovaný totiž v súvislosti s vozidlom e.č. F.-XXXYC uhradil aj poistné 5 x 27 € (č.l. 275, 278, 281, 283, 287) a 5 x 27 € (č.l. 290, 293, 296, 299, 302) a 20 € (č.l. 305).

Z týchto 290 € sa však žalobca domáhal iba 285,36 €, pričom z odseku 18 vyplýva, že žalovaný 1/ týchto 285,36 € už zaplatil a súd preto žalobu v tejto časti zamietol.

22. Pokiaľ ide o znalečné, súd považuje za potrebné uviesť, že zmluva ani VOP neobsahujú žiadne také ustanovenie, ktoré by zakladalo povinnosť na náhradu znalečného. V konaní však bolo preukázané, že žalovaný 1/ porušil svoju právnu povinnosť platiť leasingové splátky. Pretože toto porušenie právnej povinnosti viedlo k tomu, že sa znížil majetok žalobcu o 91,63 € a o 100 € (viď č.l. 189 a 193 spisu sp.zn. 14Cb/179/2015), žalobca by na tieto sumy mal nárok titulom náhrady škody.

Pretože však z odseku 18 vyplýva, že žalovaný 1/ týchto 191,63 € už zaplatil, súd žalobu v tejto časti zamietol.

23. Pokiaľ sa žalobca domáhal sumy 110,08 € titulom parkovného, Krajský súd v Trenčíne v odseku 54 odôvodnenia uznesenia sp.zn. 16Cob/118/17 vyslovil právny názor, že po zrušení zmluvy zanikli práva a povinnosti strán zo zmluvy. To teda znamená, že pokiaľ VOP upravujú právo preúčtovať náklady z dôvodu predčasného ukončenia leasingu, toto právo žalobcu vyplývajúce zo zmluvy po zrušení zmluvy zaniklo.

V konaní však bolo preukázané, že žalovaný 1/ porušil svoju právnu povinnosť platiť leasingové splátky. Toto porušenie právnej povinnosti pritom viedlo k tomu, že sa znížil majetok žalobcu o 110,08 € (žalovaný v súvislosti s vozidlom e.č. F.-XXXYC uhradil aj parkovné 110,08 € za október 2009 - viď č.l. 197). Pretože však z odseku 18 vyplýva, že žalovaný 1/ týchto 110,08 € už zaplatil, súd žalobu v tejto časti zamietol.

24. Pretože žalovaný 1/ bol v omeškaní so zaplatením leasingových splátok, žalobcovi by patrili aj vyčíslené úroky z omeškania v nepopretej sume 45,77 €. Týchto 45,77 € však žalovaný 1/ už žalobcovi zaplatil (v odseku IV žaloby sa uvádza, že „U leasingové smlouvy číslo 05084/07 od pohľadávky 19 383,44 € odečetl platby prijaté po datu výpovedi ve výši celkem 621,58 €“ - suma 621,58 € je pritom zjavne súčtom súm uvedených vo výpovedi leasingovej zmluvy 575,81 € + 45,77 € a samotné tvrdenie žalobcu teda preukazuje, že úroky z omeškania zaplatené boli a súd preto žalobu v tejto časti zamietol. Ak by však aj suma 45,77 € zaplatená nebola, vzhľadom na námietku premlčania bolo potrebné žalobu v tejto časti zamietnuť. Povinnosť platiť úroky z omeškania totiž vzniká jednorazovo v deň, v ktorom sa dlžník ocitol v omeškaní a týmto dňom začína u tohto práva plynúť premlčacia doba (viď rozsudok NS SR sp.zn. 1Cdo/157/2009, NS ČR sp.zn. 33Cdo/3029/2011). Opačný výklad - teda že povinnosť platiť úroky z omeškania vzniká samostatne v každom dni trvania omeškania, by poprel zmysel premlčania, nakoľko v prípade nezaplatenia istiny by úroky mohli prirastať počas desiatok rokov a dlžník by tak bol

donucovaný zaplatiť istinu, aby zabránil tomu, že na úrokoch z omeškania zaplatí mnohonásobok istiny. V danom prípade boli splátky č. 18 až 21 splatné od 1.10.2008 do 1.1.2009 a premlčacia doba uplynula najneskôr 1.1.2013 - teda pred podaním žaloby.

25. Na základe horeuvedeného súd žalobu zamietol - a to z dôvodu uhradenia leasingovej splátky ešte pred podaním žaloby, pre neplatnosť dohody o zmluvnej pokute a z dôvodu uhradenia náhrad škôd vzniknutých zaplatením poisťového, znalečného a parkovného.

26. Pretože žalovaný 1/ mal vo veci plný úspech, súd mu podľa § 255 ods. 1 C.s.p. priznal náhradu trov konania v rozsahu 100%.

27. Z vykonaného dokazovania je zrejmé aj to, že na listine s leasingovou zmluvou je uvedený aj text „Preberáme týmto v zmysle § 303 a nasl. Obchodného zákonníka celkové ručenie za záväzky nájomcu vyplývajúce z tejto zmluvy“, pričom pod týmto textom sú vlastnoručné podpisy žalovaných 2/, 3/, 4/. Pokiaľ ide o ručenie spoločníkov a konateľov spoločností s ručením obmedzeným, z nálezu ÚS SR sp.zn. I. ÚS 26/2010 vyplýva, že:

- pokiaľ najvyšší súd dospel k záveru, že zmluva o pristúpení k dlhu uzavretá len jedným z manželov nie je právnym úkonom týkajúcim sa spoločných vecí a že teda aplikácia § 145 Občianskeho zákonníka na pristúpenie k dlhu je vylúčená (názory najvyššieho súdu sú citované v odseku 13 takýto názor odôvodnenia nález), tak takýto záver je podľa názoru ústavného súdu extrémne nespravodlivý a zasahujúci do práv garantovaných ústavou (viď odsek 16 odôvodnenia nález)

- ústavný súd v súvislosti so zmluvou o pristúpení k dlhu poukázal na to, že i keď táto dohoda zaväzuje len manžela, nesporne sa javí, že účinky tohto právneho úkonu sa môžu prejaviť aj vo sfére spoločných vecí manželov (odsek 18 odôvodnenia nález) a že teda pri interpretácii pojmu „spoločná vec manželov“ musia všeobecné súdy zohľadniť aj možné právne účinky úkonu vo sfére spoločných vecí (odsek 19 odôvodnenia nález). Podľa názoru ústavného súdu by sa dohoda o pristúpení k dlhu netýkala spoločných vecí iba vtedy, ak by manžel mal mimo BSM taký majetok, ktorý by postačoval na uspokojenie veriteľa (odsek 19 odôvodnenia nález). Podľa názoru ústavného súdu je v prípade, ak manžel nemá relevantný majetok mimo masy BSM potom potrebné, aby všeobecné súd skúmali, či ide alebo nejde o bežnú vec a či bol alebo nebol potrebný súhlas druhého manžela na takýto právny úkon a teda či je daný úkon relatívne neplatný (odsek 20 odôvodnenia nález).

- v odseku 21 odôvodnenia svojho nález ústavný súd dokonca uviedol, že pojmovým znakom spoločnosti s ručením obmedzeným je obmedzené ručenie spoločníka za jej záväzky a oddelenie záväzkov spoločníka a spoločnosti. Podnikateľské riziko teda zaťažuje spoločnosť, a teda javí sa ako odporujúce dobrým mravom, keď spoločník bez súhlasu svojej manželky sa stane spoločným dlžníkom popri spoločnosti, pričom cieľom tohto konania je vytvoriť možnosť exekučného uspokojenia pohľadávky z vecí patriacich do BSM, keďže ani spoločnosť, ani pristupujúci dlžník nie sú reálne schopní záväzok splniť a nemajú vo výlučnom vlastníctve relevantný majetok postihnuteľný exekúciou.

O tom, že súdna prax rešpektuje názory vyjadrené v horeuvedenom náleze svedčí aj rozsudok Krajského súdu Trenčín sp.zn. 17Co/1322/2015, v ktorom súdnom konaní sa riešila otázka neplatnosti ručiteľského vyhlásenia so záverom, že odvolací súd nevidel dôvod odkloniť sa od právneho názoru vysloveného Ústavným súdom SR v citovanom rozhodnutí.

Vzhľadom na horeuvedený právny názor ústavného súdu (t.j. že odporuje dobrým mravom, keď spoločník bez súhlasu svojej manželky sa stane spoločným dlžníkom popri spoločnosti, čo znamená absolútnu neplatnosť právneho úkonu) je aj pre rozhodnutie v súdnej veci relevantné, či žalovaní 2/, 3/ a 4/ mali v čase podpísania ručiteľského vyhlásenia vo svojom výlučnom vlastníctve relevantný majetok postihnuteľný exekúciou.

Pretože v konaní nebolo preukázané, že žalovaní 2/, 3/ a 4/ v roku 2007 mali nejaký majetok vo svojom výlučnom vlastníctve (výsluch svedkyň O., X. a Y. preukázal, že žalovaní 2/, 3/ a 4/ nemali žiadny majetok mimo BSM), je zrejmé, že v čase urobenia ručiteľského vyhlásenia sa predpokladalo, že ručiteľský záväzok by bol prípadne exekučne uspokojovaný predajom vecí patriacich do BSM. Urobenie ručiteľského záväzku za týchto okolností je však podľa názoru súdu právnym úkon, ktorý je v rozpore s dobrými mravmi a teda absolútnu neplatný (viď aj nález ÚS SR sp.zn. I. ÚS 26/2010). Vzhľadom na túto absolútnu neplatnosť ručiteľského vyhlásenia súd žalobu vo vzťahu k žalovaným 2/, 3/ a 4/ zamietol.

Pokiaľ ide o uznesenie ústavného súdu č.k. I. ÚS 311/2016-16, z odôvodnenia tohto uznesenia nevyplýva, že by ústavný súd prehodnotil svoje názory vyslovené v náleze ÚS SR sp.zn. I. ÚS 26/2010. Treba si totiž uvedomiť, že v rozsudku sp.zn. 8Co/368/2015-157 (ktorý rozsudok bol napadnutý ústavnou sťažnosťou vedenou pod sp.zn. I. ÚS 31/2016) išlo o diametrálne odlišnú skutkovú situáciu. V konaní sp.zn. I. ÚS 31/2016 išlo totiž o riešenie otázky (ne)platnosti vyhlásenia o uznaní dlhu, ktorý dlh vznikol manželovi tým, že tento na seba nechal postúpiť pohľadávky voči tretej osobe, za čo sa zaviazal zaplatiť odplatu vo výške nominálnej hodnoty postúpených pohľadávok. Inak povedané - manžel v súdnej

veci síce mal zaplatiť určitú sumu, ale tento zároveň nadobudol aktívum prevyšujúce sumu, ktorú mal zaplatiť. Manžel v súdnej veci teda mal platiť, ale zároveň malo byť platené aj jemu. Naproti tomu vo veci posudzovanej v konaní sp.zn. I. ÚS 26/2010 je ten zásadný rozdiel, že manžel urobil taký úkon, v dôsledku ktorého sa jeho majetok bezprostredne nezvýšil, pričom navyiac hrozilo, že sa zníži nielen jeho majetok, ale aj majetok jeho manželky.

Pokiaľ žalobca podstatný rozdiel medzi touto vecou a vecou preskúmanou ústavným súdom v konaní sp.zn. I. ÚS 26/2010 videl v tom, že v tejto veci nebol daný súhlas s vykonateľnosťou notárskej zápisnice, tento aspekt v skutočnosti nie je pre posúdenie rozporu s dobrými mravmi kľúčový. Z hľadiska rozporu s dobrými mravmi sa totiž posudzuje už právny záväzok (v danom prípade ručenie manžela prevzaté bez súhlasu druhého manžela) a nie až to, akým spôsobom bol na základe tohto záväzku kreovaný exekučný titul (t.j. notárskou zápisnicou alebo rozhodnutím všeobecného súdu).

Pokiaľ žalobca uvádza, že od veriteľa nemožno spravodlivo očakávať, aby pred uzavretím zmluvy skúmal, či je ručiteľ ženatý a či má s manželom BSM, s týmto nemožno súhlasiť. Veriteľ by totiž podľa názoru súdu mal pred tým, ako poskytne dlžníkovi relevantnú sumu preskúmať, či je dlžník v takej kondícii, aby mu túto sumu vrátil. Také isté skúmanie by mal pritom veriteľ vykonať aj vo vzťahu k ručiteľom - de facto je totiž nanič taký ručiteľ, ktorý je nemajetný. Spravodlivé je pritom požadovať od veriteľa aj to, aby skúmal, či má ručiteľ manžela - nakoľko predsa aj pred vydaním nálezu I. ÚS 26/2010 veriteľovi hrozilo, že ten manžel, s ktorým veriteľ nekonal, ručenie napadne.

Pokiaľ žalobca poukazoval na to, že je morálnym hazardom, ak spoločníci nebudú ručiť za záväzky spoločnosti, podľa názoru súdu je morálnym hazardom (čo je termín, opisujúci situáciu, keď je osoba alebo inštitúcia účinne chránená pred možnými nepriaznivými dôsledkami svojich rozhodnutí) to, keď leasingová spoločnosť financovala žalovanému 1/ deväť vozidiel, pričom zjavne sa viac spoliehala na ručenie spoločníkov (ktorých majetkové a osobné pomery ale neprešetrila) než na to, či žalovaný 1/ je v takej kondícii, aby vedel svoje záväzky uhrádzať na základe svojej ekonomickej činnosti.

V tomto smere sa žiada uviesť aj to, že režim BSM slúži na to, aby mali manželia v manželstve reálne rovnoprávne postavenie bez ohľadu na to, že jeden z manželov zarába viac; BSM ale neslúži na to, aby sa zlepšilo postavenie veriteľa jedného z manželov.

V tomto smere sa žiada uviesť aj to, že § 148a Občianskeho zákonníka poskytuje ochranu nepodnikajúcemu manželovi iba vtedy, ak druhý manžel podniká ako fyzická osoba. Toto ustanovenie však už nepodnikajúceho manžela nechráni v prípade, že druhý manžel je spoločníkom alebo akcionárom právnickej osoby. V takom prípade je totiž manžel -nespoločník/neakcionár chránený pred prípadným podnikateľským neúspechom tým, že manžel - spoločník/akcionár ex lege ručí max. v rozsahu nesplateného vkladu.

Vzhľadom na hore opísanú kogentnú zákonnú úpravu je potom otázkou elementárnej slušnosti (slovami zákonodarcu dobrých mravov), aby veriteľ v prípade, že podmieňuje poskytnutie peňažných prostriedkov takým ručením, ktorého realizácia sa dotkne majetku patriaceho do BSM, komunikoval ohľadom akéhoto ručenia nielen z manželom -spoločníkom, ale aj s tým manželom, ktorý spoločníkom právnickej osoby nie je.

28. Žalovaní 2/, 3/ a 4/ mali vo veci plný úspech a súd im preto podľa § 255 ods. 1 C.s.p. priznal náhradu trov konania v rozsahu 100%.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od jeho doručenia na Okresnom súde Považská Bystrica v dvoch vyhotoveniach (§ 355 ods. 1 C.s.p.).

V odvolaní treba uviesť, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, podpis, spisovú značku konania, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že a) neboli splnené procesné podmienky, b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo

ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v predchádzajúcej vete, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie urobené v listinnej podobe treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil.

Ak žalovaný nebude plniť povinnosť v rozhodnutí mu uloženú, žalobca môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.